

VOORWOORD

Op een ochtend werd ik wakker met een beeld van een gezicht in mijn hoofd.
Een jongen. Fragiel en broos. Breekbaar als glas.
Hij keek naar me alsof hij wachtte op woorden.
Ik stond op en maakte een gedicht voor hem.

En toen, toen kwamen er andere kinderen.
Andere gezichten, andere stemmen.
Elk met hun eigen verhaal, hun dromen, verlangens en angsten.

Ik ging terug in de tijd.
Naar dat vage grensgebied tussen kind en volwassene.
Naar de tijd waarin de weegschaal nog heen en weer schommelt.
Waar niets vastligt, waar alles nog mogelijk lijkt.
In die tijd vond ik zelf houvast in gedichten.
Voelen, lezen, schrijven.
Woorden die als anker dienden, als een ademruimte tussen werelden.

Nu wil ik dat anker graag doorgeven.
Aan kinderen die zoeken.
Kinderen die twijfelen.
Die denken te weten, maar toch niet helemaal zeker zijn.

Twijfel maar ...
Want twijfelen is de leegte waarin vragen ontstaan.
De ruimte waarbinnen je groeit.
Twijfelen opent de poort naar inzichten.

Mogen deze gedichten je dezelfde rust brengen die poëzie mij ooit gaf,
toen ik zo oud was als jij.

Marijke

MARIJKE MACKEN

Jongen
van
glas,
Meisje
van het
woord

Marijke Macken
Jongen van glas, meisje van het woord
© 2026 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Trefw.: poëzie, gedichten, puberteit, identiteit
NUR 293, 294
ISBN 978 90 448 5891 4
D/2026/4124/108
Alle rechten voorbehouden
Tekst- en datamining niet toegestaan

www.clavisbooks.com
www.marijemacken.com

IK BEN EEN JONGEN VAN GLAS

Ik ben een jongen van glas
Soms loop ik wat verloren
Tussen de scherven van mijn zijn
Fragiel ben ik geboren

Als je met harde woorden spreekt
Breken mijn geheimen
Van broos en bang en klein
Dan moet ik mij weer lijmen

Wees dus voorzichtig naast me
Blijf bij me als ik breek
Wik en weeg je woorden
Wanneer ik tot je spreek

Want als je woorden zacht zijn
Zodat ik je vertrouw
Dan schitter ik als sterrenlicht
Als zon op druppels dauw

Dan groei ik weer naar sterk
net als een diamant
En mijn glas wordt als ijs
Dat smelt binnen jouw hand

IK BEN EEN MEISJE VAN HOUT

Ik ben een meisje van hout
Mijn haar glanst als kastanje
Ik flap er zomaar alles uit
Eerlijk, zonder franje

Soms ben ik heel onbuigzaam
Mijn voeten in de grond
Wortels in de aarde
Alsof ik er eeuwig stond

Dan doe ik fijn mijn eigen ding
Ver weg van goede raad
En ga waar niemand voor me ging
Standvastig en paraat

Wie me kent en me kan lezen
Mijn taal van houterig zwijgen
Die spreekt me aan met 't juiste woord
Dan buig ik al mijn twijgen

Ik krijg groene scheuten zacht
En blaadjes van fluweel
Ik ruis in de wind voor jou
Want jij maakt mij weer heel

